

A múzeumi terek emlékét felidéző múzeum-illat megalkotása természetes illóolajok felhasználásával történt. Materializált formája az athéni Akropoliszon található Parthenón leegyszerűsített homlokzati nézete, de eszünkbe juttathatja akár a budapesti Szépművészeti Múzeumot és Múcsarnokot, vagy akár a British Museumot is. Találód, ahogyan Brian O'Doherty *Inside the White Cube – Notes on the Gallery Space* című esszéjében írja: „A galériát épp olyan szigorú törvények alapján építik, mint a középkori templomokat.” (in: <http://exindex.hu/index.php?l=hu&page=3&id=877>, ford.: Erhardt Miklós) Az itatospapír az illatanyag-koncentrátum hordozójaként szolgál. A múzeum is egy olyan koncentrált tér – az évszázadok során felhalmozott kulturális emlékek sűrített tere –, mint a parfüm illóanyagainak koncentrátumát magába záró tér. Továbbá a múzeum fogalma mint konvenció jelenik meg a leegyszerűsített forma által a nézőnek/illatolónak. A kiállítótéren kívüli kontextus megteremti a múzeumi környezetet, emléket, érzést vagy élményt a különböző dekontextualizált terekben, és vizuálisan megjelenve fenntartja a visszatérés lehetőségének igényét.

Ára: 780 Ft

Pár éve a nagyszebeni Brukenthal Nemzeti Múzeumba látogatva, az ott kiállított németalföldi festmények mellett felfigyeltem a palota kiállítótéreiben eluralkodó jellegzetes illatra. Ez az illat felidézte gyerekkorom emlékeit, amelyek olyan különböző múzeumlátogatásokhoz kapcsolódtak, amikor hasonló élményekben volt részem. A festmények konzerváló anyagának, az olajnak, a gyantának és a tömjénnek jellegzetes, évszázadok lenyomatait magában hordozó illatkeveréke volt érezhető. Ennek az élménynek hatására egy parfümkészítő bevonásával megalkottam a múzeum parfümöt magába foglaló installációt, mely egyébként 100%-ban természetes esszenciális olajokból tevődik össze.

szlovákiai magyar írók folyóirata

A lapszámot
Kispál Ágnes-Evelin
műveivel illusztráltuk

Címlap és hátlap:
eau de musée

természetes illóolajok, üveg,
itatós papír, képkeret,
2015-2017